

برنامه یوم عهد و میثاق

- ۱-مناجات شروع
- ۲-مناجات دوم
- ۳- لوح مبارک حضرت عبدالبها
- ۴- دو کیفیت خاص میثاق جمال قدم
- ۵- دلیل انتخاب ۲۶ نوامبر (پنجم آذر) روز عهد و میثاق
- ۶- مرکز عهد و میثاق الهی
- ۷- عهد و میثاق برای زندگی در قرن بیست و یکم به چه معناست؟
- ۸- قسمتی از اشعار جناب روح الله ورقا
- ۹- پیمان ببندیم یا نبندیم؟
- ۱۰- برنامه محلی
- ۱۱- تنفس و پذیرایی
- ۱۲- مناجات خاتمه به انتخاب تلاوت کننده

با تحیت

دوستان عزیز

با عرض تبریک به مناسبت یوم میثاق ، امیدواریم که لحظات خوش روحانی را در پیش رو داشته باشید. متمنی است که در قسمت محلی از برنامه هایی چون موسیقی و مسابقات مناسب و غیره برای ایجاد فضای متنوع و شاد استفاده فرمایید.

هُوَ اللهُ

ای پروردگار این نفوس مشتاق دیدارند و سودائیان زلف مشکبارهر دم فریادی نمایند و آه و فغانی بر آرند و استدعای عنایتی کنند و موهبتی طلبند توئی بخشنده و مهربان و توئی رحیم و رحمان و توئی واهب فضل بی پایان. ای خداوند بخشنده این نفوس را ثابت عهد نما، راسخ پیمان کن، منجذب به نفاتح تقدیس نما و متذکر به آیات توحید کن. مشمول لحظات عین رحمانیت نما و مجذوب جمال نورانیت کن. هر دم تأییدی جدید بخش و هر نفس نفس رحمان به مشام بخش. توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و دانا. ع ع

مجموعه مناجاتهای حضرت عبدالبها چاپ آلمان ص ۱۱۵

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار بیچارگانیم به درگاه تو پناه آورده ایم، پریشان روزگاریم در بارگاه تو سر و سامان جوئیم، افتادگانیم الطاف تو را نگرانیم، ما را بر عهد و میثاق خویش ثابت و مستقیم فرما و از سهام شبهات محفوظ دار و در ظل صون و حمایت خویش جای ده و از امتحان و افتتان ما را مصون دار توئی مقتدر و توانا. ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای مؤمن به آیات الله امروز اعظم آمال و اشرف اعمال که مغناطیس مواهب ملکوت ابهیست، ثبوت و رسوخ بر عهد و میثاق الله است؛ چه که اینست سفینه نجات و اینست باعث حیات. اینست عروه وثقی؛ اینست وسیله عظمی؛ اینست آیت کبری؛ اینست حبل ممدود بین الأرض و السماء؛ اینست مرقات صعود به رفیق اعلی؛ اینست مقام محمود در جبروت نهی. هنیئاً لمن شرب من هذه الكأس الطافحة بصهباء موهبة الله و البهاء عليك.

عبدالبهاء ع

دو کیفیت خاص میثاق جمال قدم

عهد و میثاق حضرت بهاء‌الله ناگسستنی و قدرت فائقه محیطه اش خلل ناپذیر است. دو کیفیت خاص که این میثاق عظیم را از موثقیق الهیه در ادیان سالفه ممتاز و مشخص میسازد و پیوسته لن یتغیّر و نافذ بوده و خواهد بود:

اول کلمه الله که در این دور اعظم به طهارت و اصالت خود باقی و به تبیینات مقدسه حضرت عبدالبهاء و حضرت ولی امرالله مؤکد و از تصرفات افکار و عقاید مجعوله بشری مبزا و از قیاسات و استنباطات نارسا و تعبیرات و تفسیرات غیر منصوص مصون و محفوظ خواهد بود.

ثانی هدایت الهیه که باب آن همواره مفتوح بوده و هست و اکنون از طریق مؤسسه عظیمه‌ای که به اراده مقدسه حضرت بهاء الله تأسیس یافته و به عنایات مبارکه اش قدرت عالیه و هدایت لاریبیه بدان مفوض گشته، تجلی مینماید. مؤسسه‌ای که بر حسب مقتضیات زمان و مکان امور جامعه انسانی را تمشیت می‌بخشد.

حضرت مولی‌الوری راجع به این مؤسسه عظیمه چنین می‌فرماید:

"این مجمع مرجع کلّ امور است." حال مصداق بیان مبارک حضرت بهاء‌الله واضح و آشکار می‌گردد که می‌فرماید: "ید قدرت الهیه این ظهور اعظم را بر اساس متین و محکم استوار فرموده که طوفان انقلابات عالم امکان بنیان آن را هرگز منهدم ننماید و اوهام بشریه بنیاد آن را متزلزل نسازد." ترجمه

دستخطهای بیت العدل اعظم الهی ج ۱ ص ۲۰-۲۲

دلیل انتخاب ۲۶ نوامبر (پنجم آذر) روز عهد و میثاق

در سال ۱۸۹۲ میلادی چند روز پس از صعود جمال مبارک هنگامی که کتاب عهد (وصیت نامه حضرت بهاء‌الله) گشوده شد و مشخص گردید که جمال مبارک حضرت عبدالبهاء را به عنوان جانشین خود برای هدایت امرالله برگزیده‌اند، احباء بسیار مشعوف گشتند و از محضر مرکز میثاق اجازه خواستند که به مناسبت این روز امنع و اعظم مراسمی ترتیب دهند. حضرت عبدالبهاء که از صعود پدر بزرگوارشان متألم بودند اما به خاطر اصرار بهائیان، «با اثبات کمال محویت و فنا در آستان حضرت بهاء‌الله» روز شش قوس، یعنی درست شش ماه پس از صعود حضرت بهاء‌الله را روز عهد و میثاق اعلان فرمودند؛ یعنی دورترین روز به یوم صعود را در سال انتخاب فرمودند. این چنین است که بهائیان هر ساله روز ۵ آذر را به گرامی داشت مقام حضرت عبدالبهاء می‌پردازند و این به عنوان روزی برای تجدید عهد و میثاق و به یاد و منزلت حضرت عبدالبهاء مشخص گردید و بهائیان این روز را جشن می‌گیرند. از طرفی نیز احباء آن چنان عشقی به حضرت مولی‌الوری داشتند که بسیار مایل بودند سالروز ولادت ایشان را جشن بگیرند و لذا از ایشان برای این کار اجازه خواستند. ایشان جواب دادند، چون ولادت ایشان با یوم اظهار امر حضرت باب مصادف است، و ایشان مایل نیستند

از عظمت و شکوه آن یوم بکاهند، مایل هستند یاران به جای آن روز، یوم ۲۶ نوامبر (۵ آذر) را به عنوان یوم میثاق جشن بگیرند. از آن زمان تا کنون این روز به عنوان یکی از ایام مخصوصه بهائی گرامی داشته می‌شود.^۱ استخراجی از کتاب رامونا آلن براون «خاطراتی از حضرت عبدالبهاء» و هم چنین سایت آیین بهائی

مرکز عهد و میثاق الهی

پیامی از خداوند باید تسلیم گردد، و هیچ انسانی نبود که پیام را بشنود. لذا خداوند حضرت عبدالبهاء را به عالم عنایت فرمود. حضرت عبدالبهاء پیام حضرت بهاءالله را از طرف نژاد بشری دریافت داشتند. هیکل مبارک ندای الهی را شنیدند، توسط روح، مُلهم شدند؛ وقوف و آگاهی کامل نسبت به معنای این پیام یافتند و از طرف نژاد بشری متعهد شدند که ندای الهی را اجابت کنند. دوستان من، این در نظر من "عهد" است یعنی اینکه بر وجه ارض کسی بود که می‌توانست نماینده نژادی باشد که هنوز خلق نشده بود. فقط قبائل، خانواده‌ها، مرام‌ها، طبقات و غیره وجود داشتند؛ اما هیچ انسانی به جز حضرت عبدالبهاء وجود نداشت و حضرت عبدالبهاء به عنوان انسان بنفسه پیام حضرت بهاءالله را گرفتند و به خداوند وعده دادند که مردم را در وحدت عالم انسانی وارد خواهند ساخت و عالم انسانی را به وجود خواهند آورد که بتواند محملی برای احکام الهی باشد. این بدان علت است که حضرت عبدالبهاء، حضرت عبدالبهاء بودند و به این علت که ایشان می‌توانستند آن اذن واعیه باشند، آن قلب اجابت کننده باشند، این اراده مقدسه باشند، که عهدی ابدی بسته شود و به علت وجود حضرت عبدالبهاء، شما و من به عنوان بهایی اینجا هستیم. شما و من بخشی از نوع انسان هستیم که باید به وجود آید؛ زیرا انسان، انسان نیست؛ تا وقتی که متصف به صفات الهی و مشحون از روح حضرت رحمانی شود و هیچ عالم انسانی وجود ندارد تا وقتی که این روح حقیقت و هدایت مشیت الهیه، در آگاهی کلیه افراد بشر بدان حد جایگیر شود که هر فردی نه تنها بیشتر و بیشتر به سوی خداوند جذب گردد؛ بلکه با سایر نفوس انسانی یکی شود وحدت یابد.

این جریان شروع شده است. حضرت عبدالبهاء در تعقیب رسالت مقدس خود برای خلق روح و روان انسان به همین شهر آمدند و شما که اینجا هستید بندگان عهد الهی هستید. وقتی حضرت عبدالبهاء عالم عنصری را ترک کردند، رسالت تحقق وعده خود به خداوند را به عهده بهاییان گذاشتند و هیکل مبارک از ما، فراتر از استعداد و ظرفیت ایمانی چیزی نخواستند و تکلیفی نفرمودند. ایشان ما را به امری مکلف کردند که بدون ایمان میسر نیست... حضرت ولی امرالله وظایف خطیری را به عهده ما می‌گذارند؛ ایشان صرفاً می‌سنجند که ما چقدر بیشتر باید رشد کنیم و می‌توانیم رشد کنیم. اگر شما می‌خواهید انسانی را کوچک جلوه دهید، به او رشته‌ای از وظایف ساده‌تر و آسان‌تر بدهید و نهایتاً او روی زمین خواهد خزید؛ چه که وظیفه‌اش این قدر کوچک خواهد بود. اما حضرت ولی امرالله نمی‌خواستند از ما کوتوله‌هایی با جلوه‌ای حقیر بسازند. ایشان وظیفه را آن قدر بلند و متعالی قرار می‌دهند که ما گردن بکشیم و گردن خود را خرد کنیم تا بتوانیم به آن برسیم. ایشان می‌خواهند از ما موجوداتی عظیم در عالم روحانی بسازند.

عهدی که با مرکز پیمان بستیم از جناب هوراس هولی

قسمتی از اشعار جناب روح الله ورقا

جام می را ساقیا سر شار کن
 طور دل را از میّت پر نار کن
 ساغری در ده ز صهبای الست
 تا به هوش آیم من مخمور مست
 بشنوم از گلشن جان بوی دوست
 باز گردم چون نسیم از کوی دوست
 ...

ای شه میثاق ای سلطان عهد
 ای ز نارت مشتعل فاران عهد
 ای که خود را خوانده‌ای عبدالبهاء
 مرتفع ز امر تو رایات هدی
 مطلع اسرار سبحانی توئی
 منبع آثار یزدانی توئی
 ای تو هستی مشرق وحی خدا
 از تو روشن دیده‌ی اهل بهاء
 سوختم شاهها من از نار فراق
 اندرین بیدای هجر و اشتیاق
 ای ملیک فضل و سلطان کرم
 کن خلاص این طیر را از دام غم
 «در لیاقت منگر و در قدرها
 بنگر اندر فضل خود ای ذوالعطا»

۷

عهد و میثاق برای زندگی در قرن بیست و یکم به چه معناست؟

عهد و میثاق دلالتی عمیق برای زندگی هر یک از بهائیان دارد. رعایت عهد و میثاق به معنای آن نیست که تنها به "اسم" بهائی باشیم؛ تنها پذیرش حضرت بهاءالله، و همچنین حضرت عبدالبهاء، حضرت شوقی افندی و بیت العدل اعظم به عنوان جانشینان ایشان نیست. عهد و میثاق تار و پودی است که حیات روزمره ما را شکل می دهد. عهد و میثاق علاوه بر شناخت سلسه مراتب روحانی فوق، شامل همسویی هم افکار و اندیشه های ما با مرکز جهانی بهائی است و هم احساسات ما. بیت العدل اعظم، مرجعی است که باید آگاهانه آن را پذیرفت و افکار و احساسات مان را به آن نزدیک کنیم. منطق حاکم بر نقشه های ارسالی و هدایات آن را دریافت و از سوی دیگر بتوان عاشقانه در راستای تحقق آن قیام کرد و از خوشحالی و مسرت های ذکر شده در پیام های آنان ما هم به وجد بیاییم.

هدایات بیت العدل اعظم و نیز محتویات سایر آثار بهائی دلالتی بسیار عمیق برای زندگی ما دارد. عهد و میثاق، که ادامه "محبت حضرت بهاءالله" است، همانند قلعه ای است که ما و جامعه بهائی را محافظت می کند. محافظت از مصرف گرایی هیجان آور و ناآگاه کننده، مادی گرایی (ماتریالیسم) خشن و خشک، فردگرایی افراطی و خودمحور، و سکولاریسمی که قوای سازنده دین را در حیات اجتماعی نادیده می انگارد.

وظیفه ما به عنوان افراد بهائی آن است که عمیق تر به حیات روزمره، عادات دیرینه و رسوم رایج اجتماعی مان نگاه کنیم، آن ها را تحلیل و نقد کنیم و با استفاده از نور آثار بهائی آن ها را بررسی کرده، عناصر نامطلوب آن را کنار بگذاریم و نپذیریم و عناصر مطلوب آن را تقویت کرده و ترویج دهیم.

جمال قدم می فرمایند:

"بسمه العظیم محبّ صادق را غفلت اخذ ننماید و عاشق موافق از آنچه سبب ظهور امر است محروم نماند. ای عاشقان، محبوب ظاهر و ای قاصدان، مقصود حاضر. امروز روز توجّه و روز عهد و میثاق است. به قوّت و قدرت تمام به حبل محکم الهی متمسک باشید و به ذیل عنایتش متشبّث. ظلمت ظلم عالم را احاطه نموده. انشاءالله در این تاریکی از انوار یوم الهی محروم نمانید. زود است مقام و شأن هر مقبل مستقیمی در عالم ظاهر شود. کذلک نطق قلمی بأمری المحکم المتین."

مناهج الاحکام، ج ۱ [کتابهای جلدسبز، شماره ۵]، ص ۳۴

۹

پیمان ببندیم یا نبندیم؟

حضرت عبدالبهاء می فرمایند: «درعالم وجود صفتی بهتر و خوش تر و شیرین تر از وفا نیست.»

به راستی کدام داستان زیباتر از داستان وفاداری است؟ زیبایی تمام داستان های عاشقانه دنیا آنجاست که عاشق، در شرایطی بسیار دشوار، به معشوق وفادار می ماند.

در کلمه وفا مفهوم عهد و پیمان نهفته است. وفا یعنی وفای به عهد، ماندن بر سر پیمان. تا پیمانی نبندیم وفاداری و خیانت معنایی ندارد.

شاید راحت تر باشیم که پیمانی نبندیم و دشواری ماندن بر سر پیمان را بر خود هموار نسازیم، اما در آن صورت خود را از بهترین و خوش ترین و شیرین ترین چیزی که در جهان وجود دارد، یعنی وفا، محروم می کنیم.

شاید بتوانیم بهائی باشیم، ولی با حضرت بهاءالله پیمانی نبندیم: رابطه ای عقلانی و خودخواهانه با ایشان برقرار کنیم، ایشان را مظهر الهی بدانیم و از هدایات ایشان بهره مند شویم و زندگی بهتری برای خود بسازیم، هر جا هم که دشوار بود راه خود را در پیش بگیریم. ایشان به قدری بزرگوارند که به این رابطه رضایت می دهند، اگرچه در شأن و مقام ایشان نیست.

اما بهائی بودن دیگری هم هست: اینکه با حضرت بهاءالله پیمان ببندیم و رابطه ای عاشقانه و با از خودگذشتگی با ایشان برقرار کنیم، ایشان را به عنوان معشوق خود برگزینیم و آنچه بفرمایند، چه سخت و چه آسان، با جان و دل بپذیریم...

انتخاب با خود ماست.

سایت عهد و میثاق